

PÅSKLÄSNING

344 sidor om en dysfunktionell sjukvård

Radiologen Staffan Gullsby är tillbaka med en ny spänningsroman om revirstrider i vården, mirakel och misstänkta mord.

Publicerad: 2016-03-24 12:44

Jens Krey

jens.krey@dagensmedicin.se

Dagens Medicin skrev för snart ett år sedan om Staffan Gullsbys första roman, *Lex Duplex* (</artiklar/2015/05/25/han-skriver-om-sjukhuset-som-gud-glomde/>). I den snubblade en ensamstående kirurg på ett fiktivt sjukhus i norra Sverige över ett antal mystiska dödsfall. I handlingen rymdes även en frikyrkoförsamling och en lokaltidningsredaktion.

Vad har du fått för reaktioner?

– Ganska många har nickat igenkännande. De som har en förankring i de här miljöerna kan känna igen jargong, tankegångar och relatera till egna erfarenheter. Så på något sätt har jag väl fått till det någorlunda rätt.

Men det är inga gamla kollegor som hört av sig och sagt: Det där är mig du skriver om?

– Nej. Däremot är det de som har funderat över vem jag har beskrivit. Men det kan jag förneka på en gång, en karaktär i boken kan ha citat från fem olika verkliga personer.

“Jag skickade ner henne på ett ultraljud för att visa att hennes lever fortfarande var lika full med tumörer. Men det hjälpte inte. Gud hade helat henne, sa hon. Så nu väntar jag bara att hon kommer i retur med kraftig progress av spridningen.”

- Ur Lex Domini

Vad handlar din nya bok, Lex Domini, om?

- Det är en spänningsroman. Det sker dödsfall, kanske är det foul play någonstans och det är samma huvudperson som blir indragen i alltihopa. Det är samma miljöer men jag introducerar också en landstingspolitiker, som kanske är lite speciell så det blir en sådan vibb på det hela.

Speciell på vilket sätt?

- Det kanske är någon som inte är politiker för ideologins skull, utan för något annat.

Den första boken utspelade sig i en fiktiv stad i norra Sverige, händelserna i Lex Domini inträffar i Gävle.

- Nu bor jag i Gävle och det går inte att kalla det för Gladköping eller någonting. Men det är inte för

att beskriva Gävle utan för att ha någonting att hänga upp det på.

Staffan Gullsby förklarar att en stor del av handlingen kretsar kring den frikyrkliga sfären och det han försöker beskriva är kollisionen mellan medicinsk vetenskap och tro, när ett oförklarligt tillfrisknande tillskrivs en gudomlig makt.

- Det har hänt att de som uppfattat sig som helade slutar med medicin och behandling, vilket naturligtvis kan ta en ända med förskräckelse. Eller att någon inger falska förhoppningar till människor i svåra situationer.

Därav titeln, Lex Domini?

- Ja, det blir den gudomliga aspekten.

Är religion viktigt när du skriver?

- Jag har själv en bakgrund i frikyrkans ytterområden, så det är något jag kan. Jag tycker att det är helt ok att alla har sin sanning, det är till och med ok att tycka att man sitter inne med den absoluta sanningen. Men när det innebär negativa konsekvenser för andra, då tycker jag personligen att det har gått för långt.

Staffan Gullsby säger att samma risker med att pådyvla andra en absolut sanning finns i såväl politiken som i sjukvården.

- Läkare kan ha olika uppfattning om behandlingar och forskningsrön. Akademiska strider har förekommit ganska ofta och kommer allt jämt att förekomma, du kan princip gå till vilket universitet som helst. Och det kan ta sig lite tråkiga uttryck.

Handlingen i Lex Domini beskriver enligt Staffan Gullsby också till stor del vad han kallar en

dysfunktionell sjukvård.

- Vad motiverar hur jag som företrädare för en viss yrkeskår, klinik, specialitet eller sjukhus, agerar mot andra människor? Det är inte något som är bestämt utan snarare kan kallas organisationskultur. Och jag hävdar att beteende och bemötande är kanske minst lika viktigt som den medicinska kunskapen för att få ett bra resultat. Men ofta kanske vi inte beaktar den aspekten och gör vi inte det blir sjukvården lite dysfunktionell.

Enligt Staffan Gullsby är bemötandet, eller snarare bristen på det, grunden till många klagomål på vården. Men han anser att problematiken också finns inom och mellan yrkesgrupper i vården.

Revirstrider?

- Ja, man kan kalla det för revirstrider. Man kan också kalla det för någon slags gruppkänsla, vi mot dem. Ibland kan det vara fullt naturligt och säkert ha sina psykologiska förklaringsmodeller, men det främjar inte helheten och det främjar inte slutresultatet.

En avslutning på vad Staffan Gullsby kallas Lex-böckerna beräknas komma om ett år, någon titel har han inte än.

Lex Dogma kanske?

- Ja det var faktiskt ett jättebra förslag, jag ska fundera på det.